

Prv ý s o u d zamítl návrh dlužníkův, aby mu byl povolen podle předpisů vlád. nař. č. 251/1935 a 77/1936 Sb. z. a n. odklad výkonu vyjevovací přísahy podle § 70, odst. 3, konk. ř. Re k u r s n í s o u d uznal podle návrhu.

Ne j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

#### D ů v o d y:

Z ustanovení § 28, odst. 3, vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. a z ustanovení §§ 2, 4, odst. 2, 7, odst. 1, 8 a 10 vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n. plyne, že se vztahují jen na rozhodnutí soudu o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění nezaměstnaného dlužníka nebo na návrh tohoto dlužníka na odklad konkursu. Ustanovení ta jako výjimečná jest vykládati přísně a nelze je rozšiřovati na jiné případy, o nichž se v uvedených vládních nařízeních nemluví, tedy zejména ne na návrh věřitelky, učiněný podle § 70, odst. 3, konk. ř., aby dlužníkovi bylo uloženo vykonati vyjevovací přísahu.

#### Čís. 15808.

**Lze zabaviti pohledávku sportovního spolku (klubu) za jiným takovým spolkem z důvodu odměny za závody (zápasy), k nimž má dojíti v určité budoucí době.**

(Rozh. ze dne 10. února 1937, R I 45/37.)

Prv ý s o u d povolil vymáhající věřitelce zajišťovací exekuci zabavením pohledávek, příslušejících povinnému sportovnímu klubu po 2.500 Kč za poddlužníky (jinými sportovními kluby) za zápasy, jež se měly konati 8. listopadu 1936 a dne 22. listopadu 1936. Re k u r s n í s o u d návrh zamítl, jsa názoru, že jde o pohledávky, které teprve v budoucnu vzniknou, totiž teprv, vykoná-li dlužník sám plnění jím přislíbené, tedy o pohledávky v době povolení exekuce ještě nejsou, jejichž zabavení není dovoleno.

Ne j y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

#### D ů v o d y:

Na peněžité pohledávky, pokud nejsou zvláštními předpisy vyňaty z exekuce, lze vésti exekuci, třebaže jsou podmíněné, časem doložené, sporné (rozh. č. 4090 Sb. n. s.) nebo závislé na vzájemném plnění (rozh. č. 9197 a 10587 Sb. n. s.). Jsou tudíž zabavitelné i pohledávky v době povolení exekuce ještě »nejsoucí«. Jen zvláštním jejich druhem jsou pohledávky, které mají anebo mohou vzniknouti z právních poměrů mezi právními poměry, co do oprávněnosti a závaznosti, i co do svého právního důvodu platně již založených, ale jež dosud plně nevznikly, protože nebyl ještě skutečně některý skutkový předpoklad, na němž jejich plný vznik jest podle zákona nebo smlouvy závislý. O takovou

peněžitou pohledávku jde. Její vznik tkví v právním poměru, založeném podle exekučního návrhu mezi dlužníkem a poddlužníky tím, že se povinná strana dohodla s poddlužníky na pořádání fotbalových zápasů, za něž prý povinná má dostati od poddlužníků po 2.500 Kč. Třebaže v rozhodující době povolení exekuce bylo nejisté, zdali podmínka nároků dlužníkových, t. j. skutečné provedení smluvených zápasů za součinnosti dlužníka a poddlužníků bude včas a řádně splněna, jest přesto tento nárok již nyní částí jmění dlužníkovy, hospodářsky a právně ocenitelnou pro případ splnění oněch podmínek. Dlužník může s ním podle svého uznání naložiti, může se ho vzdáti, jej zciziti, jinému postoupiti a pod. Nutno jej pokládati proto také za zabavitelný; opačný názor by vylučoval z exekuce bez zákonného podkladu částí jmění dlužníkovy, u nichž povinný není omezen ve svém disposičním právu, a umožnil by mu, aby s nimi volně nakládal na úkor věřitelů. Ustanovení § 8 ex. ř., jehož se povinný dovolává, tu vůbec neplatí, neboť řečený předpis míří na případy, v nichž plnění dlužníkovy je závislé na vzájemném plnění vymáhajícího věřitele, kdežto v souzeném případě vymáhající věřitel k takovému plnění dlužníkovi vůbec není zavázán, nýbrž je podmínkou úplného vzniku zabavené pohledávky to, že skutečně dojde k smluvenému zápasu, závislému na součinnosti dlužníka a poddlužníků, jež není vzájemným plněním ve smyslu § 8 ex. ř.

### Čís. 15809.

Byla-li žaloba, podaná na osobu zbavenou svéprávnosti a zemřelou již před podáním žaloby, doručena jejímu opatrovníkovi, jehož pozůstalostní soud ihned po doručení žaloby ustanovil též opatrovníkem pozůstalosti po zemřelém opatrovanci, byla pozůstalost ta řádně ve sporu zastoupena.

Opravu v označení sporné strany tak, že místo osoby zemřelé strany se uvede jako strana její pozůstalost, jež ve sporu byla řádně zákonným zástupce zastoupena, lze provésti v každém období rozepře z úřadu, třebaže v době opravy byla již pozůstalost odevzdána přihlášenému dědici.

(Rozh. ze dne 10. února 1937, Rv I 2072/34.)

Žalobci podali proti žalovanému K-vi, zbavenému úplně svéprávnosti, žalobu až po jeho smrti; žaloba byla doručena jeho opatrovníkovi. Pozůstalostní soud poté ihned ustanovil tohoto opatrovníka opatrovníkem pozůstalosti žalovaného, s nímž byl spor projednán, aniž byla provedena oprava žalované strany na »pozůstalost po K-ovi«. To učinil teprve z úřední moci odvolací soud v době, když pozůstalost již byla dědicům pravoplatně odevzdána. První soud zamítl žalobu. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud, nevyhověv dovolání, uvedl k uplatňované zmatečnosti podle § 477 č. 5 c. ř. s. v